

ding, som er gjort angaaende den Bestemmelse, at Rum, der ere udlagte til Gaardspladse, skulle være $\frac{1}{4}$ af det hele Areal, hvorpaa en Bygning opføres, hvortil er søiet den nærmere Bestemmelse, som er meget vigtig, at, hvis Gaarden deles i flere Dele, maa ingen af disse Dele være mindre end 25 Aln. Men, og at en saadan Gaard intersteds maa være smallere end 3 Aln, naar der vender Vinduer ud til den, da skal jeg tillade mig at bemærke, at Lægerne i den Commission, der udarbejdede Lovudkastet, efter megen Overveielse have fundet sig tilfredsstillende ved denne Bestemmelse, og have erklæret, at den i Almindelighed vilde tilfredsstille de Fordringer, der i saa Henseende kunne gøres; men naar de Læger, hvem det Hver specielt har været overdraget at vaage over, at de sanitaire Forhold ved denne Leilighed skete Hyldest, have erklæret sig enige i en eller anden Forholdsregel, som ikke kan udvides uden ved paa en meget væsentlig Maade at angribe de private Eiendomsforhold, vilde det jo dog være fært, om man vilde foretage en saadan Udvidelse. Med Hensyn til den Begrændsning, som Lovens Omraade har faaet, deler jeg den Beflagelse, der fra forskjellige Sider er udtalt over, at ikke den Deel af Amtets Grund, der skærer heelt ind i Kjøbenhavns Grund, og næsten strækker sig lige ind til Byen, er taget med, men jeg anseer det for ugjortligt i dette Dødblik, og saa gjerne jeg end forøvrigt saae, — hvad jo ogsaa Commissionen, der har udarbejdet Lovudkastet, indstændig har indstillet, — at Begrændsningen maatte blive saaledes, at denne Deel af Amtets Grund blev medtaget, saa vil jeg dog ikke af den Grund ønske, at Lovudkastet, der forøvrigt afhjælper saamange andre haardtsofste Savn, ikke skulde fremmes saa hurtigt som muligt. Det er disse Bemærkninger, jeg paa Sagens nuværende Standpunct har fundet mig foranlediget til.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, jeg behøver at imødegaae det Foredrag, der blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), og som gik ud paa, at der aldeles ingen Regler skulde gives med Hensyn til Bygningsvæsenet, men at Enhver skulde have fuld Frihed i saa Henseende;

— jeg troer, at Ingen vil tiltræde denne Anskuelse. — Regler ere absolut nødvendige, og jeg maa derhos henlede Opmærksomheden paa, at selv om denne Lov ikke udkom, naaede den ærede Rigsdagsmand dog ikke sit Dødsstø, da de Regler, der hidtil have bestaaet, vilde vedblive at bestaae. Der er af forskjellige ærede Talere udhøvet det mindre Heldige i, at den Deel af Amtets Grund, som skærer ind i Kjøbenhavns Grund, ikke er indbefattet under Byggelovens Omraade; det er imidlertid efter meget nøie Overveielse, efter Brevverling med Indenrigsministeriet, og efterat der er indhentet udførlige Erklæringer fra Kjøbenhavns Amtsraad og Frederiksberg Sogneforstanderskab, at Ministeriet er kommet til dette Resultat. Det er imidlertid dog ikke Ministeriets Mening, at dette District skulde være uden Byggelov, og der er allerede gjort Skridt til, at der ogsaa erholdes en Byggelov for bemeldte District, hvor Vilkaarerne dog ere en heel Deel forskjellige fra de, der finde Sted i Hovedstaden. Jeg maa derhos gøre opmærksom paa, at den Lov, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Kaiser) nævnte, nemlig Loven af 19de Marts 1854, ogsaa gjælder for det omtalte Terrain, og før nogen Bygning kan opføres der, maa der altsaa indhentes Tilladelse fra Amtet, hvilken Tilladelse ikke kan meddeles, før det er oplyst, at der er truffet fornøden Foranstaltning til Vandets Afledning og til, at der bliver en Bei til den Bygning, der agtes opført; Districtet er altsaa dog ikke ganske uden Regler med Hensyn til Bygningsvæsenet, indtil den Lov, som det er Ministeriets Agt at lade udarbejde, kan forelægges Rigsdagen. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) gjorde opmærksom paa, at Loven af 6te Januar 1852 og den Forordning, som deri er citeret, af 13de October 1824, ikke nævnes i denne Lov, og at det derfor kunde være tvivlsomt, hvortid den nævnte Lov skulde vedblive at bestaae; i den Henseende har Ministeriet ingen Tvivl; Ministeriet anseer det, for ganske klart, at disse Lovbestemmelser ikke blive hævede ved den nu foreliggende Lov, thi Forordningen af 13de October 1824 og Loven af 6te Januar 1852 gaar udtrykkelig ud paa at forbyde, at der